

lede Omraade. Jeg kan saa inderlig godt forstaa, at det ærede Medlem har Øje for dette store Ansvar. Jeg tvivler ingenlunde paa, at det ærede Medlem ogsaa føler, hvilken Del af dette Ansvar han og hans Parti maa bære, thi det ærede Medlem er selvfølgelig fuldkommen paa det rene med, at disse Planer havde været fremmet langt udover det Stadium, paa hvilket de i Øjeblikket staar, hvis det ærede Medlem og hans Parti i Slutningen af Februar Maaned, da Forhandlingerne afbrødes, havde indtaget en anden Holding end den, de indtog. Det ærede Medlem havde ganske Ret i, at man fra konservativ Side ikke modsatte sig, at der blev ydet Tilskud og Laan til Byggeri i Fremtiden. Men det er der heller ingen, der har beskyldt det ærede Medlem og hans Parti for, at de ikke vilde yde. Det, som gjorde, at man fra det ærede Medlems Side paa hans Partis Vegne tog Afstand fra de opstillede Planer, var jo dette, at man vilde fortsætte en direkte Tilskuds- og Laanepolitik i det væsentlige af samme Art som den, der hidtil var drevet, om end i formindsket Maalestok, og det har jeg rigtignok ment man skulde gaa til med megen Varsomhed.

Nu ved jeg meget vel, at ogsaa det ærede Medlem og det konservative Folkeparti havde tænkt sig at gaa til en saadan Tilskudsydelse i langt mindre Omfang end det, den hidtil havde haft, men man havde dog tænkt sig at anvende Beløb, som kom op paa en Sum, der var nogle Gange det Statstilskud, som man, hvis man havde fulgt de Planer, som tre andre Partier kunde give Tilslutning, kunde have nøjedes med; og dette forsvarer man, forstaaeligt og naturligt, ud fra den Betragtning, at naar der gaar en hel Del ledige Bygearbejdere, maa man hellere anvende f. Eks. 10 Mill. Kr. til at sætte de vedkommende i Arbejde og faa Bygninger som Resultat end give dem dette Beløb som Arbejdsløshedsunderstøttelse. Men Berettigelsen af denne Argumentation for en Fremgangsmaade som den, det ærede Medlem med Tilslutning fra sit Parti foreslog at følge, glipper, hvis Antallet af arbejdsløse Bygearbejdere, saaledes som meget tyder paa i Øjeblikket, er særdeles ringe.

Det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at de Vanskeligheder, som Byggeriet i den kommende Tid kommer til at staa overfor, i særlig Grad hidrører fra de indenfor Bankverdenen raadende Opfattelser, som gør Financiering af Byggeforetagender vanskelig. Derfor, sagde det ærede Med-

lem, var man fra alle Sider indenfor den Kreds, der forhandlede om Sagen, enig om, at Financieringsplaner maatte fremmes. Der var ingen, der udtalte sig derimod, sagde det ærede Medlem, og derfor er det ganske mærkværdigt, at ikke netop denne Side af Sagen er taget op. Men dér maa det ærede Medlem ikke glemme, at ogsaa hvad Financieringen angaar, hvilede Betragtningerne fra de forskellige Sider paa helt forskelligt Grundlag, og hvis man ikke kunde fremme de Betragtninger, som Flertallet indenfor denne private Kreds gik ind for, i det hele, kunde man heller ikke foretage Financiering paa det Grundlag, som der var skitseret; saa maatte man over paa et Grundlag som det, der havde Tilslutning fra det ærede Medlems Side, og det er ogsaa muligt, at dette kan blive det eneste, paa hvilket man vil kunne arbejde videre i den kommende Tid. Derom skal jeg ikke spaa. Det er muligt, at Tanker, som førte til et Foretagende af et Omfang som det, der var tænkt tilvejebragt under de Forhandlinger, hvori det ærede Medlem deltog, og som fandt Tilslutning fra et Flertal, kan tages op paa ny; det skal jeg ikke udtale mig om.

Det ærede Medlem beklagede, som sagt, at Sagen var strandet foreløbig. Det gør jeg ogsaa. Det ærede Medlem mente, at naar det var sket, skyldtes det ikke mindst, at Sagen var gjort alt for kompliceret. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, og det ærede Medlem ved særdeles vel, at jeg det længst mulige under disse Forhandlinger — for øvrigt støttet af det ærede Medlem — søgte at holde Problemerne klar af hinanden: det fremtidige Byggeri for sig og de Vanskeligheder, som det i Krigsaarene afsluttede Byggeri kunde give Anledning til, for sig. Men det ærede Medlem ved ogsaa, at man fra meget forskellig Side gik ind for at stille det hele Problem op under eet og tilvejebringe de fornødne Midler under eet, og naar jeg siger, at man gik ind for dette fra forskellig Side, mener jeg dermed, at ogsaa det ærede Medlems nære politiske Meningsfæller indenfor Københavns Borgerrepræsentation med den største Kraft gik ind for denne Komplicering, som det ærede Medlem nu beklager. Det ærede Medlem siger, at det var meget uheldigt, at man vilde udstrække hele dette Problems Løsning gennem en ret lang Periode, saaledes at det skulde planlægges for flere Aar, medens man maaske kunde have nøjedes med at gøre det for et enkelt Aar.